

Medens Selskabets Virksomhed saaledes stagnerede, saa vi med største Betyrning, at Staten har for har sik bevilget store Summer til Udvidelse af sit Telefonnet i Jylland. Det høje Ministerium vil let se det ulige i denne Konkurrence. Man forhalede Koncessionen og tvang de private jydste Telefonselskaber til at undlade at udføre de Arbejder, som den stærkt tiltagende Brug af Telefonen gjorde nødvendig, og som Telefonens Brugere — hele Befolkningen — mere og mere højlydt fordrerede. Staten nægtede os f. Eks. Tilladelse til at lægge et Kabel i Odense, hvorved vi forhindrede i at bringe Thyland i Forbindelse med sine naturlige Handelspladser. Den nægtede os Net til at anlægge offentlige Samtalestationer paa Landet paa Steder, hvor der var Statstelefon eller Statstelegraf, en Nægtelse, som ikke begrundes i Loven, men i et Koncessionsudkast, som aldrig er os meddelt og heller ikke er vedtaget. Samtidig med denne vor tvungne Uvirksomhed paa vigtige Omraader, udvider Staten sig meget stærkt indenfor vort territoriale Omraade, og byder os ikke alene interurbant men ogsaa lokalt en Konkurrence, som i Længden maa lamme vort Selskab og give Staten en let Sejr. Vi tillade os allerørbødigt at formene, at denne Fremgangsmaade er i Uoverensstemmelse med Loven og den Aand, hvori Rigsdagen har vedtaget den.

Da det er en Kendsgerning, at Stemningen i Jylland overvejende er for at benytte de bestaaende private Selskabers Limer, ogsaa af den Grund, at en stor Del af Abonnenterne ere Aktionærer eller Obligationsejere, kunde det jo ikke forbaus, at Abonnenterne tilsidst bleve utaalmodige, de fleste kendte jo ikke andet end at det var Selskabet, som forsvømte sin Pligt, og de dannede da Sammenlutninger for at varetage deres Lær. Denne Bevægelse fik Fart, da Selskabet selv opfordrede til Dannelsen af Telefon-Abonnentforeninger, som kunde forhandle med os om Forholdene. — Ifølge Opfordring fra Foreningen i Aarhus holdt delegerede Møde den 30te Januar sidstleden. Paa dette Møde diskuteredes væsentligst Spørgsmaalet: Statstelefon eller privat Drift, men der kunde ikke foretages nogen Afstemning. Man maa derfor nøjes med af det officielle Referat at konstatere, at af 21 Talere udtalte 8 sig for ren Statsdrift — 13 imod. For kombineret Drift (Stat-Kommunal eller Stat-Privat) udtalte sig 5, medens 16 vare imod.

Der daanedes paa Mødet en Central Abonnent Forening med en Bestyrelse paa 9 Medlemmer, og denne Bestyrelse holdt den 6te Februar Møde med Telefonselskabets samlede Bestyrelse. Dette Møde sluttede uden noget som helst Resultat. Der fordreredes, at Selskabet skulde straks opgibe, hvilke Forbedringer det vilde tilbyde Abonnenterne som Bederlag for, at disses Centralforening støttede Selskabets Ønske om at faa Koncession. Telefonselskabets Bestyrelse fremlagde et Kort, hvorpaa der var vist, at man paatænkte at anlægge 100 Mile Dobbeltlinie, og paa givne Anledning erklærede man at kunne fuldende dette betydelige Anlæg, foruden andre væsentlige Forbedringer, saaledes at det var færdigt 2 Aar efter Koncessionens Datum, men hele Anlægget var betinget af, at Staten ikke i Koncessionen lagde Selskabet Hindringer i Vejen, samt af, at Abonnenterne vilde gaa med til en rimelig Forhøjelse af Taksterne, saaledes at Selskabet kunde forrente disses Ny anlæg, hvad de nuværende Takster ikke tillod. Abonnentbestyrelsen fastholdt, at Taksterne ikke maatte forhøjes, og fordrerede bestemt straks fremlagt de Takster, Selskabet vilde binde sig til i 5 Aar. Bestyrelsen erklærede, at de fremtidige Takster tildels maatte blive afhængige af Koncessionens Form og Indhold, hvorfor det var Bestyrelsen aldeles umuligt forud at fremjætte noget bindende Forslag om Taksterne, hvorimod man kunde udtale, at Forhøjelsen i Anledning af de ny Ledninger næppe vilde overstige 10 à 15 pCt., hvorimod Taksterne, som nu vare meget uensartede paa de forskellige Egne nødvendigt vilde være at regulere. Da det bestemt fastholdtes, at Taksterne nu skulde fremlægges, bindende for Selskabet, fiktes man uden Resultat. Ogsaa af den Grund var det umuligt at opnaa nogen Overenskomst med Centralforeningens Bestyrelse, at dennes Medlemmer vare indbyrdes ganske uenige om flere vigtige Spørgsmaal; nogle holdt f. Eks. bestemt paa, at de store Byer burde have billigere Takster end de mindre Byer, andre paa den modsatte Anskuelse; nogle ansaa en Beregning efter Samtale som rigtig og retfærdig, andre udtalte sig bestemt imod en saadan Takstberegning.

Vi have tilladt os at referere dette, da det af Rigsdagstidenden synes, at Indenrigsministeren har ventet en Udtalelse fra et saadant Møde.

Det høje Ministerium vil forhøjbentlig af, hvad der her er udtalt, se, at det Dag efter Dag bliver mere nødvendigt for vort Selskab at faa en Afslutning paa den usikre Stilling, hvori vi nu snart i 3 Aar have virket, og dette er Grund til, at vi paa ny allerørbødigt andrage om at maatte erholde Koncession. — Det er os bekendt, at der i 1898 udsendtes et Udkast til Koncession, hvis § 4 indeholdt det saakaldte Nabobysystem. Det